

KÜLTÜR, SANAT, EDEBİYAT DERGİSİ

GÜNDE DÜN

HACI MEHMET SABANCI ANADOLU LİSESİ

YIL: 4

SAYI: 7

SİVAS, 2024

GÜNDEDÜN

HACI MEHMET SABANCI ANADOLU LİSESİ

SİVAS, 2024

Hacı Mehmet Sabancı Anadolu Lisesi
Müdürlüğü Adına İmtiyaz Sahibi

Fatih GÜLMÜŞ
Okul Müdürü

GENEL YAYIN YÖNETMENLERİ

Üzeyir ÖZEN
Hakan BAĞCIVAN
Salih Etem YILMAZ

YAYIN KURULU BAŞKANI

Nisanur YALÇIN

YAYIN KURULU

Ecrin Berfin KESER
Ecrin Neva TURAK
İrem ARIKAN
Mustafa Yiğit BAYIRBAĞ
Muhammet Can ARSLAN
Nehir Melek POLAT
Hazel Eda ÜZÜMCÜ
Onur BİBEROĞLU

HMSAL

İÇİNDEKİLER

SÖZE BAŞLARKEN

DİNLENMEK İSTİYORUM

YAKINDIR TÜRK'ÜN ASRI

ÖLMEK

FERAYE'DEN BUĞRA'YA MEKTUP

EMEĞİN SOFRASI

ALIN TERİ

PİŞMANLIĞIM

UNUTMAK

BEKLEMELİK

ÇİRKİN VE GÜZEL

ORHUN ABİDELERİ

TÜRKLERİN KULLANDIĞI ALFABELER

TÜRKÇEMİZ

REHBERLİK KÖŞESİ

OKULUMUZDAN BİR SPOR: BOGCE

OKULUMUZDAN YETENEKLER

ETKİNLİKLERİMİZ

SÖZE BAŞLARKEN

Kimi geleceğe kalmak, unutulmamak için yazar kimi hatırlamak ,unutmamak için; kimi buz tutmuş yürekleri ısıtmak için yazar kimi buz tutmamak için; kimi sevgi aramak için yazar kimi sevgide kaybolmak için. Biz ,GÜNDEDÜN ekibi, ise gönlümüzü dostlarımıza açmak birazda zihnimizi susturmak için yazıyoruz.

GÜNDEDÜN ekibinin bu sayfalara ektiği her bir kelime, siz bu satırları okurken yeşeriyor. Sizin destekleriniz olduğu müddetçe yeşermeye devam edecek.

Sizi özenle işlediğimiz sayfalar ile baş başa bırakıyor, emeği geçen herkese ve okurlarımıza sonsuz teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Kendinize ve kaleminize iyi bakın...

DİNLENMEK İSTİYORUM

Ey çağ!

**Kurumuş ellerini çek üzerimden
annem dokunsun bana
çağlayanlar foşurdasın üzerimde
tarumar olmuş kalp ülkesi de
ben Filistin'in asil yetim çocuğuyum
bıktım artık sahte umutlarınızdan da
ben cennette dinlenmek istiyorum**

YORULMAK İSTİYORUM

**Yaşıyor bende
çocukluğumda kalmış dediğiniz ne varsa
ey ölümler ülkesinin pörsümüşleri
inadına hayat doluyum işte
ustalaştım bu yolda iyice yorulmaktan
dinlenip dinlenip yorulmak istiyorum**

UNUTMAK

Unutmanın ilk aşamasında sesi unuttur insan...Sonra yavaş yavaş anıları, sonra sözleri, sonra bakışları, en son kokuyu unuttur. Ben daha sesinin hiçbir zerresini unutamamışken kokunu nasıl unutturdum? O mezarlıkta herkesi eşitleyen toprağın bile kıskandığı renkteki gözlerini nasıl unutturdum? Keşke toprak beni de herkesle eşitlese, her gece gözyaşlarıyla sesini hatırlamamak için kulağımı ellerimle siper etmesem. Bin mezar dolusu keşke...

Anıları... Sadece unuttun sanırsın. Görmezden gelmişsin meğer. Tekrar yaşanmayacak anıları kalbinden başka gömecek bir toprak yoktu çünkü. Senin aşkının zehrinden kime ne? Yaşayan anıları, bakışları gömersin diri diri... Boğulurlar o toprağın altında. Anılar kalpte çiçek açar. En zehirli, en ölümcülünden... Ama bir görsen bir görsen o naifliği. O güzelliği görür ağlarsın içli içli. Gözyaşların sular o paha biçilmez güzellikleri.

Keşke yalnızca ardında çiçekler bıraksaydı. Kötülük yapmıştın anılara. Nasıl yetinirdi bununla? Ardından birde... Birde pişmanlık bırakmıştı. İşte çiçekler dikensizse bile artık gözünde dikenliydi. Baktıkça daha çok ağladın. Çiçekler ağaç oldu. Her ne kadar imkânsız olsa da onun seni sevmesi kadar imkansız olamazdı.

Vakit,intikamdı. Sen o tohumu toprakla boğdun. O da seni dallarıyla... Gerçi bu senin de işine gelirdi. Zaten yaşamıyordun. Çırpınmadın bile. Çırpınmak istemedin. "Zaten boğdum. Bir de dallarını mı kırayım?" dedin. O yaşadı sen öldün. Gerisi değişmez, yarık dolu kalp.

O gittiğinde bunu kabullenmek istemedim. Gömdüm. Benim o gömdüğümü sandığım anıların beni öldürmesi kendi elimle yazdığım kaderdi. Kabullendim. Kabullenmek zorunda kaldım. Yazdığın kaderi değiştiremezsin. Ölünce büyük bozuldu sanırsın fakat o ölüm, büyüünün bir parçasıdır...

ÖLMEK

Ölmeyi istemek kadar bile hazin değildir ölmek.
Aklın çaresizliğinde yüreğe sığınmaktır ölmek.

Yüreğin yetmediği anlar da vardır ömrün içinde.
İşte o anda cinneti cennet saymaktır ölmek.

Ruhun isterken ve yelken açmışken sevda iklimine
Akılla cebelleş olup yenik düşmektir ölmek.

Sevgilinin kara gözlerinde mematı hayat görürken
Kendini meyt, sevgiliyi meyte-hâr görmektir ölmek.

Önce gülmektir kararan gözlerle kararmış ruhlara
Sonra ayine-i devranda yok olmaktır ölmek.

Bedenin kadar var olmaktır dünyada, beşeri gözlerde
Her şey kadar tebessümünde sahtesini yaşamaktır ölmek.

Yüreğini gözlerinden akıtırken toprağa sessiz sessiz,
Kimsenin duymadığı bir hıçkırığa tutulmaktır ölmek.

Şair diliyle bir şiir olup beyaz varak üstünde
Gamsız bir gönülle yağmurlarla okunmaktır ölmek.

BEKLEMEK

Beklemek mi zor beklememek mi? Bu soru ilk başta herkese saçma gelebilir. "Beklememek neden zor olsun ki?" dediğinizi duyuyor gibiyim. Ama bu soruyu kısa bir müddet düşününce uzaklara dalıp gidebiliriz. Şimdi soruya tekrar dönelim, beklemek mi zor beklememek mi?

Bir başka soru daha, bekleyen niçin bekler, beklemeyen niçin beklemez?

Bekleyen umutludur, beklediğinin yolunu da gözler. Geleceğini bilir ya da öyle zanneder. Geceleri uyuyamaz beklemekten. Hayır da olsa şer de olsa beklediğine ulaşacağını bilmek ya da öyle sanmak onu heyecanlandırır, canlandırır. Bütün umudunu toplayıp her gece dua eder. Hani o meşhur şiirde diyor ya Hâmi Danişmend:

"Pâyın sadâsı gelse de sen hiç gelmesen
Men dinlesem kıyamete dek, vuslat istemem."

"Sen hiç gelmesen bile ayağının geliş sesini kıyamete kadar dinlerim, ayrıca vuslat istemem."

Bekleyen, o kadar büyük ümitlerle beklemiş ki yorulmuş artık beklediğini değil, onun geliş sesini duymak istiyor. Yüzünü görmese bile beklediğine değsin istiyor. Çünkü zaman kadar değerlisi yok. Başımıza ne geliyorsa zamanı yönetememekten geliyor. Aylar, yıllar boşuna geçiyor beklemekle. En büyük pişmanlıklarım arasındadır kendimi, dünyayı unutup tek bir şeyi beklemek.

Peki beklemeyen ne için beklemez?

Çünkü onun artık ne umudu kalmıştır ne de zamanı. Hayalini bile kurmaz bazı şeylerin. Gerçekleşmeyeceğini bilir ya da öyle zanneder. Kendince zamanını boşa harcamaz. Eğer bekleyecekse de beklediği şeyin yüreğindeki makberi alev alev yakacağını bilir.

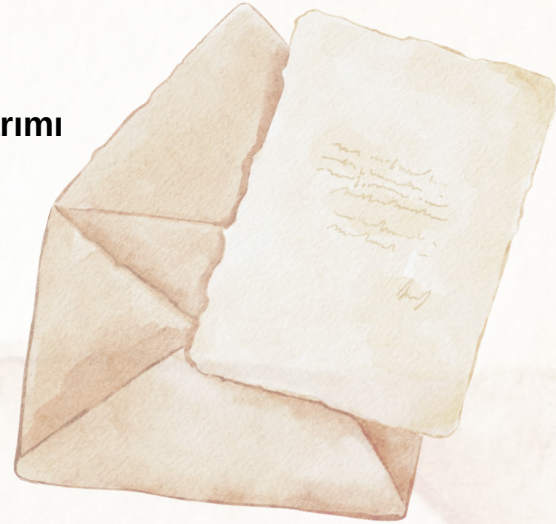
Beklemeyen, beklememeyi seçmiştir çünkü belki de hayatı, beklemenin ağırlığından daha değerli, daha dolu görür. Ona göre beklemek, sadece geçen zamanın sessiz ve ağır bir tanığı olmaktır. Beklemek bir umuda sarılmaktır, beklememek ise o umudu gömüp yola devam etmektir.

Ama insan, doğası gereği hep bir şeyleri beklemez mi? Belki bir anı, belki bir insanı, belki de bir hayali... Beklemek de beklememek de bir seçim aslında. Beklemek, beklenenin kıymetini artırır belki; beklememek ise insana bir özgürlük sunar. Kalp, hangisinin daha az yoracağını bilemez; bazen beklemenin acısı, beklememenin kayıtsızlığından daha hafif gelir.

Bekleyen, zamanla sınanır; beklemeyen ise kendini hayata karşı biraz daha güçlü hisseder. Ama şu soru da var aslında: "Acaba beklemeyen, gerçekten beklemeyi bırakmış mıdır?"

FERAYE'DEN BUĞRA'YA MEKTUP

En büyük can kırığım,
Bugün sen güllerini getireli tam altı yaprak döküldü.
Altı yaprak üst üste üç kere düştü bugün.
Kuşların sesi kesildi ağaçların dallarında,
Gökyüzünün mavileri soldu gitti.
Altı güz yaprağı seninle birlikte düştü gönlümün penceresinden.
Avucumdaki maviliklerin siyahları aktı,
Artık duvarları mavilere boyamak gelmiyor içimden...
Artık seni söylemek seni yazmak gelmiyor içimden...
Bozuk plak gibi atan kalbim sustu artık.
O plaktan cızırtılı sesler gelirdi,
Başımda uçan kelebekler de gitti.
Çıkılması güç bir kuyunun en dibinde kalan bir karalıydın sen,
Baktıkça korkutan korktukça içine çeken
Uçmak isteyen kuşların kanatlarını kırdın sen .
Ege'nin denizlerindeki adalar gibi kaybettin beni
Bozuk saatin günde iki kere gösteren doğrusu
Ne zaman kaldın gönlümün verasına.
Ömrümdeki bir yaz daha bitti.
Şimdi toplayıp gitmeliyim bütün can kırıklarımı
Bu bir sevda halidir sevgili
Sahibi ne sensin ne de benim.
O gemi artık gitmeye hazır,
Hani nerede yılların verdiği kahrır.
Ne sen bakarsın tutabilirsin ipini
Ne de ben tutabilirim o günlerin ipini
Güneş batmaya ay doğmaya hazır sevgili
Bu bir sevdanın yıkımlı sitemidir
Bu son matemimin acılı bekleyişiydi.
Vakit geldi artık toplayıp gitmeli can kırıklarımı

YAKINDIR TÜRK'ÜN ASRI

Doğduk Cumhuriyetle,
Öğrendik Gazi ile.
Uzandık istikbale,
İzleyerek ecdadı!

'İlerle!' diyor Gazi,
Durur ecdadın izi.
Bilge Han Kitabesi,
Emreder uyanmayı.

Ruh; Anadolu ruhu,
Düşmanın korkusu bu.
Duymamışsan gel oku,
Nasıl yazdık destanı?

Geçse de yüz bir sene,
Ayakta durduk gene.
Düşmanlar şunu bile,
Bilsinler Sakarya'yı!

Şimdi gökte Anka'lar,
Yağız yerde Altay'lar.
Geçip gitse de yıllar,
Çökmedi Türk çadırı.

Kökümüz Ötüken'den,
İmanımız Talas'tan.
İstiklal Ankara'dan,
Yakındır Türk'ün asrı...

EMEĞİN SOFRASI

O mübarek ellerden çıktı bu ekmek.
En iyisini o yapar elbet.
Bismillah diyerek başlar Mehmet.
Verilen tek şey büyük bir emek.

Alın teriyle yoğrulur hamur.
Sabırla beklenir, pişer huzur.
Her lokmada hissedilir onur.
Bu sofrada her nimet bir gurur.

O sofrada dostluk kalplere dolar .
Eller uzanır, muhabbet başlar .
Her lokmada sevgi, yüreklere akar.
Birlikte yenilen her an bir bahar.

ALIN TERİ

Elimizde el arabası,
Alnımızın teriyle çalıştık.
Bir lira bile önemliydi.
Çalıştık, gündüz gece.
Ayaz, soğuk dinlemeden
Çalışırdık gündüz gece.
Anladım ben de alınyazım buymuş.
Annem dedi hayat zor, çetin
İnanmazdım anama.
Şimdi anladım.
Çalış kendini kurtar.
Yoksa hayat böyle gelmiş
Böyle gider.

Çirkin ve Güzel

Seni çirkin gösteren aynaların yansıması mıdır?
İçindekiler, seni kötü gösteremez mi?
O zaman her çirkin insan kötü müdür?
Her iyilik yapan güzel mi?

Her atıfta bulunan sözcü müdür?
Bu sorular, içindeki hisler için yeterli olsun
Ne iyi ne de kötü olmalı insan bu hayatta!
İyisindir, kötülüğü çok görmüşsündür.

Kötüsündür, haksızlığa uğramışsındır.
İnsanlar için insan değil,
Kendin için insan olmayı öğrenmeli bazen.
Çirkine de güzele de adil değilmiş hayat...

PİŞMANLIĞIM

1935 yılının son aylarındaydık. Hava iyice soğumuş, kış kendini göstermeye başlamıştı. Annem ve küçük kız kardeşimle kilere o ay ki hasat ettiğimiz meyve ve sebzeleri yerleştiriyorduk. Kuzeyden gelen bomba sesleri artık bizi tedirgin etmiyordu. Bir yıldır ülkemizde çıkan savaş artık yavaş yavaş kuzeyden güneye sıçramaya başlamıştı. Her gün biraz daha yaklaşan bomba seslerine bakılırsa yakında benim de savaşa gitme zamanım gelecekti. Savaşa katılıp ben de ülkem uğruna canımı vermek istiyordum ancak bakmam gereken bir annem ve kız kardeşim vardı. Babam savaşın ilk başlarında gönüllü olarak gitmiş ancak iki ay sonra şehit haberi gelmişti. Bunlarla kafamı yorarken annemin “Ali!” diyerek beni çağırması düşüncelerimden ayrılmamı sağladı. Bu düşüncelerimin ardından biraz zaman geçmişken düşündüğüm şeyler gerçekleşmeye başlamıştı. Yetersiz olan asker sayımız nedeniyle savaş buraya da sıçramış, 16 yaşından büyük erkek çocuklarının savaşa girmesi zorunlu hâle gelmişti. İlk başlarda annem ve kardeşim için gitmekte tereddüt etmiş, ismimi yazdırmayarak katılmamayı düşünmüştüm. Yaşımı göstermiyordum zaten. Ancak annem ve kardeşimin ısrarları üzerine onları kırmamış ve 25 Kasım Pazar günü ismimi savaş için yazdırmış, elime silahımı, ucuna taktığım süngüyü alarak savaş meydanına inmiştim. Benimle yaşıt bir sürü çocuk vardı savaş meydanında. Genellikle daha küçük olduğumuz için bizi arkada tutarlardı, yani çok savaşmazdık. Savaş meydanında geçirdiğimiz iki ay sonunda ailemden bir mektup geldi. Hemen heyecanla mektubu alıp okumaya başladım. Savaş meydanına çok mektup getiremezlerdi genelde ama ailemin mektubu bana sağ salim ulaşmıştı. Mektubu açıp okumaya başladığımda ise kanım donmuş, kalbim hızlanmaya başlamıştı.

Mektubu yazan kişi köyümüzde yazmayı bilen iki üç köylüden biriydi. Mektuba göre annem birkaç hafta önce vefat etmişti. Cümleyi okumaya başladığım an gözümden yaşlar süzölmeye başladı. Savaş meydanına bir sürü böyle olaya tanık olmuştum aslında. Karısı, çocuğu, annesi ölen birçok kişi... Ancak bunu yaşamak kesinlikle korkunç bir şeydi. O an aklıma küçük kız kardeşim geldi. Mektubun kalanında kız kardeşimi evlerine aldıklarını ancak çok uzun süre tutamayacaklarını ve kardeşimin beni istediği yazıyordu. Artık kardeşime tek bakabilecek kişi bendim. Ancak savaş bitmemiş ve uzun bir süre bitmeyecek gibiydi. Kış artık tam olarak gelmiş, askerimizin hareketini iyice kısıtlamıştı. O gece uyuyamadım. Bir yandan annemin yasını tutarken bir yandan kardeşimi düşünüyordum. Artık gece yarısı olmuş, hava iyice kararmıştı. O an sonradan pişman olacağımı bile bile eşyalarımı topladım ve soğuk kış gecesinde köyüme, kardeşimin yanına doğru yürümeye başladım. Savaş meydanında ölen kalan belli değildi zaten. Beni fark etmeleri biraz zaman alırdı. Aklım yine düşüncelerle dolmuştu. Kız kardeşimi ve kendimi artık bu bölgede tutamazdım. Savaş kardeşimi etkileyebilir, konuştuğum çocuklarda benim yokluğumu fark edebilirlerdi. Bu düşüncelerle yoluma devam ettim ve birkaç gün sonra köyüme ulaştım. Kardeşimi gördüğümde perişan hâldeydi. Beni görünce hemen yanıma koşmuş, minik kollarını boynuma sararak ağlamaya başlamıştı. Onunla beraber birkaç gün kendi evimizde kaldık. Daha sonra köy halkının bu bölgeye savaş geldiğini fark ettikleri için göç ettiğini gördüm.

Köylülerden birine göçün nereye olduğunu sorduğumda Rusya olduğunu söyledi. Bunları duyduktan sonra çok zaman kaybetmemiş, diğer göç kafilesiyle Rusya'ya gitmeye başlamıştık. Kalacak yerimiz yoktu ancak oraya önceden yerleşip, savaş başlarında düzenini kuran Türklerin bize kapılarını açacakları söylenmişti. Uzun bir yolculuktan sonra Rusya topraklarına adım atmıştık. Gözlerden uzak bir yerde yaşayan bir Türk kasabası vardı. İlk gün etrafta boş boş dolaşırken bir aile bize kapılarını açmıştı. Anne ve babanın sadece benimle neredeyse yaşıt bir oğulları vardı. Sonradan adının Ahmet olduğunu öğrendiğim çocuk, benim en yakın arkadaşım olmuştu. Günümün çoğunu onun yanına geçiriyor, her zaman beraber sohbet ediyorduk. Onların üzerine çok yük olmuyor, bende Ahmet'le aynı yerde çalışarak kendimin ve kardeşimin ihtiyaçlarını gideriyordum. Bir gün Ahmet'le beraber konuşurken onun nasıl buraya geldiğini sormuştum. Onun sebebi anne ve babasının kendisini askere göndermek istememesiydi. Bunları anlatırken yüreği pişmanlıkla dolu gibiydi. O an onda kendimi görmüştüm. O bana içini dökünce bende yaşadıklarımı ve pişmanlığımı ona anlatmaya başladım. Sözümü kesmeden büyük bir dikkatle beni dinlemişti. O gün ikimizde birbirimiz kendimiz anlatmış, içimizi birbirimize dökmüştük. Zaman böyle akıp giderken bir sabah okuduğumuz gazete hepimizi tedirgin etmişti. Rusya, düşman ülkeyle ittifak kurmuştu. Ahmet'e bunun bizim için sorun olup olmayacağını sorduğumda babasının bizi bulmalarının uzun süreceğini söylediğini, söylemişti. İçim biraz rahatlasa da eninde sonunda bizi bulacaklarını biliyordum. Artık daha dikkatli hareket ediyor, ortalarda çok gözükmemeye çalışıyorduk. Yine böyle geçen bir günde Ahmet koşarak yanıma gelmişti.

Nefes nefese kalmış bir şekilde bana bir şeyler söylemeye çalışıyordu. Onu bir yere oturtup sakinleşmesini bekledim. Nefesini toplayınca konuşmaya başladı. Burada bizim gibi çok Türk olduğunu, bu Türklerin bazılarının buradaki yüksek statüdeki kişilerle yakın ilişkileri olduğunu söyledi. Bu kişilerden askerî bilgileri alarak ülkemize istihbarat açısından yardım edebileceğimizi anlatmıştı. Bunları duyunca heyecanlanmış, Ahmet'in anlattıklarını nefes bile almadan dikkatlice dinlemeye başlamıştım. Belki bende sonunda ülkeme karşı olan sorumluluğumu yerine getirebilir, onlara yardım edebilirdim. O günden sonra ara ara buluşuyor, alınan bilgileri beraber analiz ediyor, o bilgileri de bir elçi seçerek ülkemize gönderiyordum. Bilgileri alırken ve gönderirken şifreli olarak gönderiyor, böylece dikkat çekmiyorduk. Verdiğimiz bilgiler işe yarayacak ki Rusya iyice güvenliği arttırmıştı. Şartlar zorlaşsa bile işimizi bırakmıyorduk. Buluşmaları azaltmış, belgelerle hareket etmeye başlamıştık. Günler böyle geçerken gönderdiğimiz bilgiler işe yarıyor, ülkemiz düşmanın ne yapacağını bilerek ona göre hareket ediyordu. Sanırım Rusya da bundan şüphelenmişti çünkü bir sabah gazeteyi okuduğumuzda Rusya'nın "tek alfabe" yasağını çıkardığını görmüştük. Oluşturdukları alfabe şekil ve sembollerle dolu, öğrenmesi oldukça zor duran bir alfabeydi. Ahmet'le ne yapacağımızı bilemeyerek endişeyle birbirimize baktık. Biz aramızda normal yazabilsek bile gelen bilgileri anlamamız ve onlara cevap vermemiz oldukça zordu. O gün tekrardan buluştuk ve bu alfabeği öğrenmekten başka çaremiz olmadığına karar verdik. Sonraki bir ay boyunca alfabeği öğrenmeye ve gelen bilgileri yarım yamalak olsa da çevirmeye çalıştık. Bu süreç sonunda hepimiz az çok alfabeği öğrenmiş, belgeleri yazmak için kolları sıvamıştık. Bir belge için on kişi beraber uğraşsak da görevimizden vazgeçmemeye kararlıydık. Sonradan savaşa zeki ve güçlü bir lider katılmış, güçlü Türk askeri ve bizim bilgilerimizle düşmanın planlarını suya düşürmüştük. Savaşta biz galip gelmiş ve vatanımızı düşmanlarsan temizlemiştik. Tekrardan ülkemize döndüğümüzde hepimiz çok gururluyduk. Hayat böyleydi işte, bir zamanlar vatanımı terk ettiğim için büyük pişmanlık duyarken, şimdi vatanın kurtulmasında büyük bir katkı olmuştu.

ORHUN ABİDELERİ

“Bir ulusun gerçek yurdu onun dilidir, dil ulusal dileği belirten güçlü bir varlıktır. Ulusal dil yok olunca ulusal duygu da çok geçmeden kaybedilebilir.” düşüncesiyle Gündedün dergimizin bu sayısında Dilimizin Zenginlikleri Projesine özel bir yer ayırdık. Bu alandaki yolculuğumuza da Türk tarihinin ve dilinin ilk yazılı metinleri olan Orhun Abideleri’yle başlamak istedik. Kıymetli eserlerimiz Orhun Abideleri’ni bilmeyen yoktur herhalde. O halde uzatmadan Türk dünyasının kadim ve güzide köşelerinden Moğolistan’a, Orhun Nehri’nin aktığı topraklara doğru yolculuğumuzu başlatıyoruz.

Bu kıymetli ve kadim eserler günümüzde Moğolistan’da yer alır. Üç tane kitabeden oluşur. Bu kitabelerden ilki, MS 720-725 yılları arasında Bilge Kağan’ın veziri Tonyukuk’un bizzat kendisinin diktiği ve kendi adıyla anılan Tonyukuk Yazıtı’dır.

Bu yazıtta Türklerin savaş stratejileri, bağımsızlık mücadelesi için yaptığı savaşlar ve Tonyukuk’un Türk milleti için verdiği mücadeleler anlatılmaktadır. Aynı zamanda yazıtın ilk 47 satırında Kutluk İltiş Kağan ve Kappan Kağan Dönemleri, daha sonraki kısımlarında da Tonyukuk’un kendisinden bahsedilir. Üstelik bunlar Tonyukuk tarafından anlatılmıştır.

İkinci yazıtımız, bu üç abidenin en önemlilerinden Kül Tegin/Kül Tigin Yazıtı'dır. Kül Tigin'in ölümü üzerinde MS 732'de ağabeyi Bilge Kağan tarafından diktirilmiş ve Yollig Tigin tarafından yazılmıştır. Burada olaylar Bilge Kağan tarafından anlatılmıştır. Doğu, kuzey ve güney yüzleri Göktürk Türkçesiyle yazılmış metinden, batı yüzü ise Çince yazılmış metinden oluşur. Bu yazıt da tıpkı bir önceki gibi tam bir belge niteliğindedir. Bu yazıtta Çinli Tang Hanedanı ile Göktürk Kağanlığı arasındaki ilişki anlatılır. Tang/Çin imparatoru Xuan Dong(Huan Dong) tarafından yazılan Çince metinde Çin-Türk ilişkileri, Çin ile Türk hükümdarları arasındaki yakın dostluklar, Türk kağanlarının başarıları, saygın kişiler ve Kül Tigin'in ölümü anlatılır. Bu metin özellikle soylu kesime hitap eder.

Türkçe metinler ise halka da hitap eder. Bilge Kağan bu metinlerde Tang Hanedanı'na yaklaşılmaması gerektiğini, Çin'in tarihte ve gerçekte esas düşman olduğunu, kağanlığın gerilemesindeki nedenin Çinliler olduğunu vs. anlatmıştır.

Son yazıtımız ise Bilge Kağan'ın Türk milletine seslendiği Bilge Kağan Yazıtıdır. MS 735 yılında Bilge Kağan'ın küçük oğlu Bilge Kutluk Tengri Kağan tarafından diktirilmiş ve Yollig Tigin tarafından yazılmıştır.

Bu yazıtta diğerlerinden farklı olarak Bilge Kağan, Kül Tigin'in ölümünden sonraki olayları anlatmıştır.

TÜRKLERİN KULLANDIĞI ALFABELER

𐰇	𐰆	𐰅	𐰄	𐰃
𐰂	𐰁	𐰀	𐰀	𐰀
𐰀	𐰀	𐰀	𐰀	𐰀
𐰀	𐰀	𐰀	𐰀	𐰀

KÖK TÜRK ALFABESİ

Türklerin kullandığı ilk alfabledir. Kök Türk Kitabeleri bu alfabe ile yazılmıştır. Kök Türk alfabesinde toplam otuz sekiz harf bulunmaktadır. Harflerin dördü ünlü, otuz dördü ünsüzdür. Harfler, kendinden önceki ve sonraki harflerle birleşmez.

𐰇	𐰆	𐰅	𐰄
𐰂	𐰁	𐰀	𐰀
𐰀	𐰀	𐰀	𐰀
𐰀	𐰀	𐰀	𐰀

UYGUR ALFABESİ

IX-XV. yüzyıllar arasında kullanılan alfabledir. Uzun süre Arap alfabesiyle birlikte kullanılmıştır. Uygur alfabesi, on sekiz harften oluşur. Bu harflerin üçü ünlü, on beşi ünsüzdür. Birkaç istisna dışında harfler birbirine bitişik yazılır.

ا	ب	ت	ث
ز	س	ش	ص
ق	ك	ل	م

ARAP ALFABESİ

Türklerin X. yüzyıldan itibaren kitleler hâlinde İslamiyet'i kabul etmeleriyle kullanmaya başladıkları alfabledir. Bu yazı sisteminde Türklerin eklemesiyle otuz bir harf kullanılmıştır. Genellikle kendilerinden önceki veya sonraki harfle bitişik yazılır.

Аа	Бб	Вв	Гг
Йй	Кк	Лл	Мм
Уу	Фф	Хх	Цц
Ээ	Юю	Яя	

KİRİL ALFABESİ

1990'lı yılların başına kadar Sovyetler Birliği bünyesinde bulunan Türkler tarafından kullanılan alfabledir. Kiril alfabesi, Türkçe konuşulan ülkelerin ses özelliklerine göre farklılık gösterir.

Aa	Bb	Cc
Iı	İi	Jj
Rr	Ss	Şş

LATİN ALFABESİ

Latin asıllı olup sekizi ünlü, yirmi biri ünsüz sestenden oluşan bir alfabledir. Latin alfabesinde bulunmayan Türkçe seslere karşılık harfler (ç,ı,ö,ü,ğ) eklenerek bugünkü Türkiye Türkçesi alfabesi oluşturulmuştur.

TÜRKÇEMİZ

Bundan böyle divanda, dergâhta, bârgâhta, çarşıda ve meydanda Türkçeden başka dil kullanılmayacaktır.

(Karamanoğlu Mehmet Bey)

Türkçenin derinliklerine dalınca, gözlerime on sekiz bin evrenden daha yüksek bin evren göründü.

(Ali Şîr Nevaî.)

Türklüğün vicdanı bir dini bir, imanı bir fakat hepsi ayrılır, olmazsa lisanı bir.

(Ziya Gökalp)

Türk milletinin dili, Türkçedir. Türk dili dünyanın en güzel, en zengin ve en kolay dilidir.

(Mustafa Kemal Atatürk)

Mademki Türk'üz, o halde bir Türk gibi görür, bir Türk gibi düşünür, bir Türk gibi davranırız ve bir Türk gibi yazarız.

(Ömer Seyfettin)

Ülkesini, yüksek istiklalini korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.

(Mustafa Kemal ATATÜRK)

“Milletin çok belirgin niteliklerinden biri de dildir. Türk milletindenim diyen insan, her şeyden evvel ve mutlaka Türkçe konuşmalıdır. Türkçe konuşmayan bir insan Türk kültürüne, topluluğuna bağlılığını iddia ederse buna inanmak doğru olmaz.”

(Mustafa Kemal ATATÜRK)

“Türkçe giderse Türkiye gider.”

(Oktay SİNANOĞLU)

KARİYER YOLCULUĞUNDA PUSULANIZ: KAPSAMLI BİR KARİYER PLANLAMA REHBERİ

Kariyer Planlaması Nedir?

Kariyer planlaması, bireyin kendi yeteneklerini, ilgi alanlarını ve değerlerini belirleyerek gelecekteki mesleki hedeflerini belirleme ve bu hedeflere ulaşmak için adımlar atma sürecidir. Bu süreç, sadece bir iş bulmakla sınırlı kalmaz; aynı zamanda kişinin kişisel ve profesyonel gelişimini de kapsar.

Hayat bir yolculuk gibidir ve bu yolculukta nereye varmak istediğinizi bilmek oldukça önemlidir. Tıpkı bir haritaya bakarak hedefimize ulaşmak istediğimiz gibi, kariyer yolculuğumuzda da bir plana ihtiyacımız vardır. İşte bu plana “kariyer planlaması” diyoruz.

Kariyer planlaması, sadece bir iş bulmakla sınırlı değildir. Kendimizi tanımak, ilgi alanlarımızı keşfetmek, güçlü yönlerimizi geliştirmek ve uzun vadeli hedefler belirlemek gibi birçok önemli aşamayı içerir.

Neden Kariyer Planlaması Yapmalıyız?

- Netlik ve Odaklanma:** Bir kariyer planı, bize net bir hedef verir ve çalışmalarımızı bu hedef doğrultusunda odaklamamızı sağlar.
- Motivasyon:** Hedeflerimize ulaşmak için çaba gösterirken motivasyonumuz artar ve daha az yoruluruz.
- Hazırlıklı Olma:** Değişen dünya koşullarına daha iyi adapte olur ve beklenmedik durumlarla karşılaştığımızda daha hazırlıklı oluruz.

•**Mutluluk:** Sevdiğimiz işi yaparak hem maddi hem de manevi olarak daha mutlu bir hayat süreriz.

•**Kişisel Gelişim:** Kendimizi tanımak, yeteneklerimizi geliştirmek ve potansiyelimizi en üst düzeye çıkarmak için fırsatlar sunar.

Nasıl Kariyer Planı Yapabiliriz?

Kapsamlı Bir Kariyer Planlama Süreci:

1. Kendini Tanı:

- Değerlerin:** Hayatında nelerin önemli olduğunu belirle.
- Yeteneklerin:** İyi olduğun şeyler neler? Hangi alanlarda başarılı olabilirsin?
- Kişilik Özelliklerin:** Hangi durumlarda rahat ediyorsun? Hangi çalışma ortamlarını tercih ediyorsun?
- İlgi Alanların:** Nelerden hoşlanıyorsun? Hangi konularda daha fazla bilgi edinmek istersin?

2.Araştırma

- Meslekler:** Farklı meslekleri araştır, her birinin gerektirdiği eğitim, beceri ve yetenekleri incele.
- İşletmeler:** İlgi alanına giren şirketleri ve sektörleri araştır.
- Eğitim Olanakları:** Mesleğini gerçekleştirebilmek için hangi eğitim almalısın?

3.Hedef Belirleme:

- Kısa Vadeli Hedefler:** Bir yıl içinde ulaşmak istediğin hedefler (örneğin, belirli bir sınavı geçmek, bir staj yapmak).
- Orta Vadeli Hedefler:** 5 yıl içinde ulaşmak istediğin hedefler (örneğin, belirli bir pozisyonda çalışmak, yüksek lisans yapmak).
- Uzun Vadeli Hedefler:** Hayatının genel amacı (örneğin, kendi işini kurmak, bir alanda uzmanlaşmak).

4.Eylem Planı Oluşturma:

- Hedeflerine ulaşmak için atman gereken adımları belirle.
- Her bir adım için bir zaman çizelgesi oluştur.
- Gerekli kaynakları (finansal, sosyal, vb.) belirle.

5. Düzenli Değerlendirme:

- Planını düzenli olarak gözden geçir ve gerekirse güncelle.
- İlerlemeni takip et ve başarılarını kutla.

Kariyer planlaması, bir kerelik yapılan bir işlem değil, sürekli gelişen bir süreçtir. Hayatımız boyunca değişen ilgi alanlarımız ve hedeflerimiz doğrultusunda planımızı güncelleyebiliriz. Unutma, geleceğin mimarı sensin! Kendi yol haritanı çizerek başarıya ulaşabilirsin. Unutma: Kariyer planlaması, sadece bir iş bulmakla sınırlı değildir. Kendi potansiyelini keşfetmek, mutlu olmak ve hayattan keyif almak için de önemli bir adımdır.

Kariyer Planlamasında Yardımcı Kaynaklar

Kariyer Danışmanları: Profesyonel destek almak için bir kariyer danışmanından yardım alabilirsin.

Psikolojik Testler: İlgi alanların ve yeteneklerin hakkında daha fazla bilgi edinmek için psikolojik testler yapabilirsin.

Online Kaynaklar: İnternetteki kariyer siteleri ve blogları, sana birçok bilgi ve kaynak sunabilir.

Okul Rehberlik Servisi: Okul rehber öğretmeninden kariyer planlaması konusunda destek alabilirsin.

TARIK BUĞRA

OSMANCIK

Tarık Buğra'nın Osmancık romanı, tarihteki gerçek Osman Gazi karakterine dayanan Osmancık figürü ile Osmanlı İmparatorluğu'nun kurucusu Osman Gazi'nin hayatını ve Osmanlı Devleti'nin ilk yıllarını konu alan bir tarihi romandır. Roman, Osman Gazi'nin gençliğinden başlayarak, beylik kurma yolundaki azmini, içsel çatışmalarını, liderlik anlayışını, çevresindeki dostları ve düşmanları arasındaki ilişkilerini işlemektedir.

Osmancık, genç yaşta beylik kurmanı zorlukları ve devletin temellerini atma arzusu ile yüzleşir. İlk başta küçük bir beylik olarak başlayan Osmanlı, onu liderliği ile hızlı büyür ve güçlenir. Bununla birlikte, Osman Gazi'nin bu süreci yönlendirme biçimi, sadece askeri zaferle değil, aynı zamanda içsel çatışmalarla, halkına verdiği adaletle ve dönemin toplumsal yapısına uygun düzenlemelerle şekil alır.

Romanın önemli karakterlerinden biri olan Edebali, Osman Gazi'nin akıl hocası ve manevi lideridir. Edebali Osman Gazi'ye sadece savaş stratejileri ve devlet yönetiminde değil aynı zamanda ahlaki değerler ve halkına nasıl adaletli bir yönetim sunulması gerektiği konusunda da yol gösterir. Edebali'nin öğütleri, Osman'ın liderlik anlayışını ve devlet kurma isteğini düzenler. Onun rehberliği ile Osman Gazi, halkına yalnızca savaşla değil barışla da hükmetmeye çalışır. Osman Gazi'nin yönetim anlayışı, adalet, dürüstlük ve halka hizmet etme ilkeleri Edebali'nin etkisiyle oluşur.

Osman Gazi'nin amcası olan Dünder Bey ise Osmanlı Beyliği'nin kurucusu olma yolunda güçlü bir rakiptir. Dünder Bey, Osman Gazi'nin devlet kurma sürecine karşı çıkar, beylik üzerinde iddia eder ve zaman zaman onun politikalarına karşı çıkarak, Osman'ın karşılaştığı içsel engellerin bir simgesi haline gelir. Dünder Bey'in karşıtıkları, Osman'ın karar verme yeteneğini, stratejik zekasını ve liderlik vasıflarını test eder.

Roman, Osman Gazi'nin içsel mücadelesinin yanı sıra dönemin toplumsal yapısını da ele alır. Osman Gazi, beylik kurarken sadece savaşlarla değil, aynı zamanda toplumsal düzenlemelerle de ilgilenir. Halkın refahı düzeni için vergi sistemi içki yasağı gibi halk kurumaya yönelik kararlar alır. Yazar, roman bulunca dönemin sosyal yapısına, halkın günlük yaşamına, geleneklere ve inançlara dikkat ederek dönemin toplum yapı taşlarını da gösterir.

Sonuç olarak, Osmancık sadece tarihi bir roman değil, aynı zamanda insanlık, liderlik, adalet, azim, dostluk ve ihanet gibi evrensel temaları işleyen bir eserdir. Tarık Buğra, Osman Gazi'nin hayatını hem bir devlet adamı hem de bir insan olarak ele alarak ona dair bir içsel çözümleme yapar.

OKULUMUZDAN BİR SPOR: **BOCCE**

Oyundaki amaç, attığınız/yuvarladığınız toplarınızın hedef topa (pallinoya) yakın olmasını sağlamaktır. Rakip toplarından hedef topa daha yakın olarak atılan her top için bir puan alınıyor ve 13 puan alan oyuncu oyunu (maç) kazanıyor. Eğer rakibin topu hedef topa daha yakınsa ve sizin yuvarlamanız olanaksızsa hedef topu ya da rakip topu vurmak için de atış yapılabilmektedir.

BAŞARILARIMIZ

2017 – 2023 EĞİTİM ÖĞRETİM YILLARI ARASINDA İLİMİZDE YAPILAN BOCCE TURNUVALARINDA ERKEK TAKIMIMIZ ÜST ÜSTE 5 KEZ İL BİRİNCİSİ OLMUŞTUR.

2014 – 2015 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI BOCCE KIZ VE ERKEK TAKIMLARIMIZDAN İL BİRİNCİLİĞİ.

2022-23 il Birincisi Kız Takımımız

2022 – 2023 EĞİTİM ÖĞRETİM YILINDA YAPILAN BOCCE İL TURNUVASINDA KIZ TAKIMIMIZ İL DÖRDÜNCÜSÜ , ERKEK TAKIMIMIZ İL BİRİNCİSİ OLMUŞTUR.

2022-2023 Üst üste 5.kez İl Birincisi Genç Erkek Takımımız

OKULUMUZDAN YETENEKLER

NAZLI GÖKÇE DUMLU

ZEYNEPNAZ SAKARYA

NAZLI GÖKÇE DUMLU

ZEYNEPNAZ SAKARYA

NAZLI GÖKÇE DUMLU

ZEYNEPNAZ SAKARYA

ETKİNLİKLERİMİZ

MODEL ROKET YARIŞMASI TÜRKİYE BİRİNCİLİĞİ

ŞUBE MÜDÜRÜ MESUT KAŞ'IN OKULUMUZU ZİYARETİ

CUMHURİYET BAYRAMI PROGRAMI

15 TEMMUZ PROGRAMI

AFET SEMİNERİ

ÜNİVERSİTE TANITIMI

10 KASIM PROGRAMI

ÜNİVERSİTE TANITIMI

WUSHU TÜRKİYE BİRİNCİLİĞİ

OKULUN KALBI KÜTÜPHANELER PROJESİ

DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROJESİ

OKUL AİLE BİRLİĞİ TOPLANTISI

KÜLTÜR, SANAT, EDEBİYAT DERGİSİ

GÜNDE DÜN

HACI MEHMET SABANGI ANADOLU LİSESİ

YIL: 4

SAYI: 7

SİVAS, 2024